

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (kolmas jaosto)
15 päivänä helmikuuta 1996

Asia T-125/95

Hassan Belhanbel
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Kilpailu – Valintalautakunnan päätös siitä, että hakija on epäonnistunut suullisessa kokeessa – Perusteluvollisuuden laajuus

Täydellinen teksti ranskan kielellä II - 115

Aihe: Kanne kilpailun COM/B/765 valintalautakunnan sellaisen päätöksen kumoamiseksi, jolla kantajalle annettiin suullisesta kokeesta vaadittua vähimmäismäärää alhaisemmat pisteet ja jolla kieltäydyttiin ottamasta häntä varallaololuetteloon.

Lopputulos: Hylkääminen.

Tuomion lyhennelmä

Kantaja on ollut komission väliaikainen toimenhaltija 1.1.1990–31.12.1994. Hän osallistui avoimeen kilpailuun COM/B/765, minkä jälkeen hänelle ilmoitettiin, että

hän ei ollut menestynyt suullisessa kokeessa, joten häntä ei voitu hyväksyä soveltuvien henkilöiden luetteloon. Komissio ilmoitti hänelle hänen kokeista saamansa pisteet.

Kantaja osoitti valintalautakunnan puheenjohtajalle kirjeen, jossa hän pyysi tätä ilmoittamaan valintalautakunnan päätöksen perustana olevat arviointiperusteet tai perustelut. Vasta pyynnön toistamisen ja tämän kanteen nostamisen jälkeen kantajalle ilmoitettiin, että asiakirjoja tutkimalla ilmeni, ettei kantajan osalta ollut tehty mitään aineellista virhettä ja että suullisessa kokeessa kantajan tiedot oli arvioitu riittämättömiksi ennen kaikkea verrattaessa niitä toisten hakijoiden tietoihin.

Pääasia

Perusteluvelvollisuutta koskeva kanneperuste

Henkilöstösääntöjen 25 artiklassa on säädetty velvollisuudesta perustella jokainen kyseiselle henkilölle vastainen päätös, joka koskee häntä erikseen, ja tämän perusteluvelvollisuuden tarkoituksena on toisaalta se, että yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa päätöksen laillisuutta, ja toisaalta se, että henkilö, jota päätös koskee, saa tarpeelliset tiedot arvioidakseen sitä, onko päätös perusteltu (21 kohta).

Viittaukset: asia T-291/94, Pimley-Smith v. komissio, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin 14.7.1995 (Kok. H. 1995, s. II-637, 60 kohta).

On erotettava toisistaan valintalautakunnan päätökset olla hyväksymättä hakijaa kokeisiin ja valintalautakunnan päätökset, joissa todetaan hakijan epäonnistuneen kokeissa. Jälkimmäisen ryhmän osalta on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaista, että valintalautakunnalla on laaja harkintavalta kilpailun kokeiden tuloksia arvioidessaan ja että yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa sitä, ovatko valintalautakunnan arvoarvostelmat perusteltuja, ainoastaan jos on kyse

valintalautakunnan työhön sovellettavien oikeussääntöjen ilmeisestä rikkomisesta. Hakijan eri kokeissa saamien pistemäärien ilmoittaminen on lisäksi riittävä perustelu valintalautakunnan arvoarvostelmille. Sitä vastoin hakijalla, joka sitä nimenomaisesti pyytää, on oikeus saada selvityksiä muista seikoista kuin hänen suorituksestaan annetusta arvoarvostelmasta eli esimerkiksi menettelyn etenemisestä (22 kohta).

Viittaukset: em. asia Pimley-Smith v. komissio, tuomion, 63–67 kohta.

Kantajan kirjettä kokonaisuutena tarkastellessaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että kyseessä oli pyyntö saada lisäselvityksiä kantajan suorituksesta annettuun arvoarvostelmaan. On todettava, että ennen tämän kanteen nostamista kantaja ei ollut esittänyt mitään vaatimusta, jonka takia valintalautakunnan olisi täytynyt perustella laajemmin päätöksensä, jossa todetaan kantajan epäonnistuneen suullisessa kokeessa (23 ja 24 kohta).

Vaikka oletettaisiin, että tällainen vaatimus voitaisiin esittää vielä yhteisöjen tuomioistuimessa nostetussa kanteessa, siinä kanteessa, jolla tämä asia saatettiin vireille, ei myöskään ollut vaatimusta siitä, että kantajalle ilmoitettaisiin valintalautakunnan hakijoiden suoritusten arvioimiseksi soveltamat yleiset arviointiperusteet. Koska kantaja viittasi nimenomaisesti kirjeessään mainitsemaansa vaatimukseen, kanteessa mainittuja seikkoja ei voida tulkita siten, että ne olisivat jo esitetyn vaatimuksen lisäksi esitetty vaatimus (25 kohta).

Kantaja esitti ensimmäisen kerran vastauksessaan väitteen, jonka mukaan kantajalle olisi pitänyt hänen pyynnöstään kertoa yleiset arviointiperusteet hakijoiden suullisesta kokeesta suoriutumisen arvioimiseksi, ja hän toisti tämän väitteen suullisessa käsittelyssä; väitettä ei voida hyväksyä. Tämä väite on nimittäin tehoton, koska kantaja ei ole koskaan ajoissa esittänyt vaatimusta siitä, että hänelle kerrottaisiin nämä yleiset arviointiperusteet. Siten tämä kanneperuste on hylättävä (26 ja 27 kohta).

Ilmeistä arviointivirhettä koskeva kanneperuste

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että valintalautakunnalla on laaja harkintavalta kilpailun kokeiden tuloksia arvioidessaan ja että yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa sitä, ovatko valintalautakunnan arvoarvostelmat perusteltuja, ainoastaan jos on kyse valintalautakunnan työhön sovellettavien oikeussääntöjen ilmeisestä rikkomisesta. Kantaja ei ole edes väittänyt, että on kyse tällaisesta rikkomisesta. Tätä kanneperusteta ei siis voida hyväksyä (32 kohta).

Lisäksi sen toteamiseksi, että kantajan suoriutumista suullisessa kokeessa on arvioitu ilmeisen virheellisesti, ei missään tapauksessa riitä se, minkälaiset pisteet kantaja sai kirjallisissa kokeissa, eikä se, minkälainen jaksottainen arviointikertomus hänestä on tehty, tai se, ovatko kantajan tehtävät hänen oltuaan komissiossa väliaikaisena toimenhaltijana väitetyllä tavalla samankaltaiset kuin riidanalaiseen virkaan liittyvät tehtävät (33 kohta).

Viittaukset: asia T-46/93, Michaël-Chiou v. komissio, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin 1.12.1994 (Kok. H. 1994, s. II-929, 50 kohta).

Ratkaisu:

Kanne hylätään.